

POSTANOWIENIE

Dnia 20 listopada 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa F. Spółki z o.o. z siedzibą w N.
przeciwko V. [...] Spółce z o.o. z siedzibą w W.
o zaniechanie czynów nieuczciwej konkurencji, usunięcie skutków i złożenie
oświadczenia odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 listopada 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 7 sierpnia 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
zasądza od strony powodowej na rzecz strony pozwanej kwotę
420 (czterysta dwadzieścia) zł z tytułu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżący opiera wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej na jej oczywistej zasadności oraz występowaniu w sprawie istotnych zagadnień prawnych związanych przede wszystkim z przepisami ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (u.z.n.k.).

Nie można podzielić stanowiska skarżącego, że w sprawie zachodzi potrzeba wyjaśnienia zagadnień związanych z zakresem stosowania art. 14 i 16 u.z.n.k. W szczególności na gruncie art. 14 u.z.n.k. nie może być wątpliwości, że chodzi o wszelką wiadomość o charakterze nieprawdziwym, niezależnie od tego, czy dotyczy cechy produktu, czy też cechy innego przedsiębiorcy. Zagadnienie to pozostaje jednak poza podstawowymi ustaleniami sądów *meriti*, które nie zostały w skardze kasacyjnej zakwestionowane, a w świetle których to ustaleń strona powodowa nie wykazała, iż pozwany działał w celu przysporzenia korzyści lub wyrządzenia szkody, co jest przecież warunkiem odpowiedzialności za czyn nieuczciwej konkurencji. Poza tym zagadnienie związane z oceną co do tego, czy zamieszczenie informacji o osobie wynalazcy danego produktu stanowi jedynie wiadomość, czy też już reklamę jest nieistotne w sytuacji, gdy sądy *meriti* ustaliły w sposób wiążący Sąd Najwyższy, że informacje podane przez pozwanego nie mogą być uznane za nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd. Tymczasem w skardze kasacyjnej brak zarzutów podważających to podstawowe dla rozstrzygnięcia sprawy ustalenie.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

aw

es